

dette Tilfælde har Ansøgeren lidt saa overordentligt ved det Næringsstab, han har havt i Anledning af den ssendtlige Occupation, at han er bleven aldeles forarmet. Han har tidligere været en velhavende Mand, men har paa Grund af de uheldige Forhold mistet Alt, hvad han eiede. Der er imidlertid ikke her Tale om at give ham nogen Erstatning, som virkelig kunde svare til hans Tab. Der er ikke engang Tale om at give ham nogen Erstatning for hans ganske bestemt angivelige Næringsstab, men blot om at yde ham nogen Erstatning for de Materialier og det Brændsel, han havde liggende ved Teglværket, og som deels ere blevene ødelagte, deels forbrugte af de ssendtlige Tropper. Jeg vil bemærke, at efter de Oplysninger, som ere mig meddeelte, har han i rette Tid indgivet et Andragende til den Krigserstatningscommittee, som fra Først af behandlede disse Sager, men at han af den ikke erholdt Noget. Han har dernæst af Committeeen for betrængte Syder, som havde paataget sig at erstatte endeel Tab, især for dem, der ikke have kunnet komme i Betragtning efter Lovgivningens Regler, og som vare særdeles trængende dertil, modtaget 100 Rbd. Det er den hele Erstatning, som han har erholdt, men hans Tab af Materialier og ved Værkets Standsning i den Tid, Fienden havde besat denne Deel af Landet, er, saavidt jeg husker, anslaaet til 990 Rbd. Paa Grund af, at Værket saaledes har været standset, og han altsaa saaledes er bleven sat tilbage i Driften deraf, har han ikke kunnet tilfredsstille de Creditorer, der havde Midler indestaaende i Værket, og de have derfor solgt det ved offentlig Auction for mindre end Halvdelen af hvad det har kostet ham. Han har altsaa mistet Teglværket; man har endvidere solgt et Sted, han eiede, og hans Indbo er blevet pantsat for 1400 Rbd., som endda staae til Rest. Det forekommer mig derfor, at denne Mand er truffen saa usadvænlig haardt ved Landets Occupation af Fienden, at Billighed i høi Grad taler for, at der gjøres Noget for ham, og, naar man overlader det til Finantsministeren at undersøge, hvad Sum det kunde være billigt at tilstaae ham efter det Tab, han har havt af saadanne

Ting, der kunne erstattes efter Loven, troer jeg ikke, at Thinget kunde have nogen stor Betænkelse ved at henvise Andragendet til Ministeriet. Deri ligger jo ikke nogen bestemt Tilskendegivelse af, at Manden skal have Noget; det overlades kun til Finantsministeren at undersøge Sagen og, om han finder det rigtigt, at indstille ham til en passende Erstatning. Jeg skal meget gjerne indrømme, at Udvalgets Fleertal i Almindelighed kan have Ret i, at det ikke gjerne seer Andragender af det Slags fremkomme, især saa længe efterat Krigen er endt; men paa den anden Side maa man jo lægge Mærke til, at Manden i rette Tid har indgivet et Andragende til Erstatningscommitteeen, og at han ikke har været saa heldig at blive anset for at kunne komme i Betragtning efter de strenge Regler, som man anvendte, uden at det dog er ganske vist, at han ikke burde være kommen i Betragtning. Jeg har nemlig tidligere her i Thinget tilladt mig at oplyse, at de Mand, hvis Andragender ere blevene behandlede af Erstatningscommitteeen for Aarhus Amt, ere blevene strengere behandlede, end Tilfældet har været i de andre Amter, og det er en Omstændighed, som jeg troer ikke bør lades ude af Sigte, naar man skal bedømme, hvorvidt det kan være passende eller ikke at indstille dette Andragende til Finantsministeren. Thinget har jo for et Dieblit siden vist en overordentlig Godhed mod en Mand, der allerede havde en aarlig Indtægt af 1324 Rbd., og det forekommer mig derfor, at man ogsaa gjerne kan vise en saadan Naadesact mod en Mand, der er saa uheldigt stillet som den, hvis Andragende jeg her har fremført. Det er meget ofte Tilfældet, at man her i Thinget bevilger slige Andragender, naar de komme fra andre Classer af Samsundet, det er saaledes ikke længe siden, at en Mand under en af Retterne her i Staden fik bevilget en Sum, med Hensyn til hvilken de Fleste vare enige i, at han ikke havde noget Retskrav paa den, men man indrømmede ham den ved en Naadesact. Jeg forlanger heller ikke, at der skal indrømmes denne Mand Noget som Ret, men kun, at vi ogsaa give ham det ved en Naadesact. Jeg troer, at dette omtrønt vil kunne antages